

באר בשדה

גליון תורני מבית המדרש דקהל שטפנשט • מהנעשה ונשמע במוסדות שטפנשט

באר חפרה שרים

לקוט מתורת רבותינו הקדושים זיע"א בפרשת השבוע

משה רבינו ע"ה מלמד את בני שיש ללכת ולעלות מומדיגה מדרגה

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל (לא. א) והקשו המפרשים למה לא כתוב להיכן הלך, עוד קשה דהוי למימר 'וידבר את דברים האלה' מהו 'הדברים'? ויש לבאר שמה רבינו ע"ה וודאי היה דרכו בקודש מדרגה לדרגה והיה מגיע בכל עת ובכל שעה למדרגה היותר גדולה, ולמד את בני ישראל גם כן שלא יהיו בבחינת עומדים במקום אחד אלא ילכו מדרגה לדרגה בדרך המלך, חזו אומרו 'וילך משה וידבר א"ת הדברים האלה' א"ת רומז לתורה ותפלה הכלולים מאל"ף ועד תי"ו והשני ההי"ן דתיבת ה'דברים' האלה רומזים ליחוד ה"א תנא"ה לה"א עילאה, ורצה לומר שהורה להם שיתקשרו בה 'יתברך על ידי התורה והתפלה ויעשו יחוד אותיות ה"ה לאותיות ה"ה שזהו העלאת ה"א תהא לה"א עילאה חזו ה'דברים האלה' שני ההי"ן בראש התיבות, לאמר שכל איש ישראל יוכל לגרום היחוד הזה בעבודתו, חזו אל כל ישראל.

כשראה משה שנתגלה לו 'היום' סוד 'אנוכי ה' אלוקיך' ידע כי הגיע זמנו להפדר מהעולם

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֵּן מֶאֱהָ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנִי הַיּוֹם (לא. ב) כתב הרמב"ק רבי יצחק מנעשכין זי"ע דהנה ברש"י ז"ל מבאי: היום מלאו ימי ושנותי והקשה האור החיים הק' זי"ע והלא אמרו בגמרא (שבת ל) שאין מודיעין לאדם ימיו ושנותיו ויש לבאר על פי מה דאיתא בספח"ק שפטירת הצדיקים שהיא בנשיקה היא על ידי שכשרואים את השכינה הק' כנספה וגם כלתה נפשם להתדבק בנועם זיו העלין ועל ידי זה מתאחדים בשורשם חזו 'אנוכי היום' פירוש, שמתגלה אלי 'היום' בחינת 'אנוכי', שזה רומז על הקב"ה דכתיב ביה (שמות כ. ב) 'אנוכי ה' אלוקיך' ובזה אני יודע שמלאו ימי ושנותי.

(תולדות יצחק)

נשמתו של משה נסתלקה בערב שבת וה'צלם' אלוקים נסתלק בשבת

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה (לא. א) הכתוב לא פירש להיכן הלך והנראה דהנה קבלה מרז"ל דאדונינו משה נפטר ונגנז בשבת לעת מנחה, וכן כתב בזהר (ה"ב קכ"ה) והרא"י (עריב פסחים סי' י"א) הקשה על זה מכח כמה קושיות, דהרי כתב באותו יום י"ג ספרי תורת, ועוד שאר קושיות עיי"ש, והרמ"ע בספר עשרה מאמרות (מאמר

בית המדרש דקהל שטפנשט
באר"ק
רחוב מברשיל 13 בני ברק

סעודת הילולא דצדיקא
לכבוד שנת השלושים ואחד להסתלקות
גאב"ד פיאטרא ניאמץ
מר הגה"צ
שמואל טוביאס
רבי

תערך סעודת הילולא דצדיקא
במוצאי יום הנישואים בהיכל בית מדרשינו
בשעה 23:00
בהשתתפות בני הרבנים שליט"א,
תלמידיו ומעריציו

זכותו יאן עלינו ועל כל ישראל שמו
הנאבים

מסעדת וף ארץ ישראל יאס רומניה

בבית "הכנסת אורחים שטפנשט" יאס
רחוב אליזבטה ריזה 2 שכונת פאקור שט" בית העלמין יאס Alea Elisabeta Rizea 2, Iași

בשורה טובה תדשן עצם

בשמחה רבה הננו להודיע לקהל פוקדי העיר

יאס והגלילות העולים לציוני הקדושים

ברומניה - אוקראינה - אומן

על פתיחת המסעדה הכשרה "סוף ארץ ישראל"

בעיר יאס במתחם ההכנסת אורחים

מבחר תפריטים תפריט בוקר

תפריט צהריים וערב

לקבוצות ליחידים למשפחות

ניתן להזמין גם Take Away לשדות התעופה ברומניה

יאשי / סולציה / סוצ'אבה / באקוי

במקום יש מקווה טהרה, בית הכנסת, וס"ת.

א"ה יהיה פתוח 24 שעות עד לערב יום כיפור

כל המוצרים בהשגחה

בד"ץ העדה החרדית

הרב לבדא

אלול תשפ"ה

ניתן לקבל תפריט

Get a menu by contacting us

ליצירת קשר ברומניה

+972 55-264-9423

6160303@GMAIL.COM

חוקור דין ח"ב פ"א) כתב דבחינות נשמתו הפנימיות נסתלקה בערב שבת ולא נשאר רק הצלם עד שנגנז בשבת לעת מנחה. והנה כבר היה יכול לכתוב וימת שם משה וכו', כי באמת כבר היה כן וכן 'ויבכו בני ישראל' היינו שיחדי הסגולה השלמים הבינו תיכף שכבר נסתלק פנימיות הנשמה - הצורה העליונה והתחילו לבכות.

(אגרא דכלה)

משה רבינו רצה להכנס לאר"י בכדי לבטל את הרע מכל וכל, אך טרם הגיע הזמן לכך

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֵּן מֶאֱהָ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנִי הַיּוֹם (לא. ב) וע"ז איתא בגמ' (ר"ה א) היום מלאו שנותי היינו שולחן מדרגה לדרגה עד שנתמלאו ימי ושנותיו ונעשה מימים בחי' שנים ותיקן הכל מה שהיה צריך לתקן ולא נשאר כלום מה לתקן. אך הטעם מדוע בכל זאת רצה עוד לחיות ולהכנס לארץ ישראל כדי שיהיה ביטול הרע לגמרי, והשי"ת ידע שעדיין לא הגיע הזמן לזה חזו שפירש"י ז"ל 'לא אוכל עוד לצאת ולבא, לא אוכל היינו, איני רשאי' שנטלה ממנו הרשות כי לא הגיע עדיין הזמן שיהיה בטול הרע מכל וכל, חזו 'וה' אמר אלי לא תעבור את הירדן הזה' הירדן הוא מלשון 'ירדתי' וירד הדין היינו שלא הגיע עדיין הזמן לבטל הרע בבחי' של 'רצועה רעה לאלקאה' והיינו שלא לעבור את הירדן לבטל בחינת הרע לגמרי כדי שלא יתבטל הבחירה.

(אור ישראל להר"ק רבינו רבי ישראל מסאדיגורא זי"ע)

השפע טוב רק למי שמאמין

הקהל את העם האנשים והנשים והטף (לא. יב) ופירש"י 'האנשים' ללמוד והנשים לשמור והטף למה באים לתת שכל למביאיהם' (חגיגה ג) ויש לפרש דבאמת האין יכול

בית הכנסת לתורה ולתפילה שטפנשט
כולל אברכים לעיון - לפג"צ
כולל אברכים לתורה - אה"צ
רחוב מברשיל 13 בני ברק

תלמוד תורה
"תורת אמת" שטפנשט
ני הילדים
כתות הת"ת
מכירת שכיבה קטנה כולל חסידות
הר"ח צ. אלעזר
בית הכנסת

בית שטפנשט - גבעתיים
בקרוב הצדיק שטפנשט
הר"ח רבינו - גבעתיים
כולל אברכים - בית מדרש - מדרשיה
"מרכז מתורגמים לנאקים"

הכנסת אורחים ואש"ל ברומניה
לקבוצות ויחידים - בהזמנה מראש
מתחם קבר האדמו"ר הראשון שטפנשט
רח' אליזבטה 2 שט פאקור יאשי - רומניה

מקווה טהרה
מפעל קמחא דפסחא
וקמחא דשבתא
עוד וסיוע למשפחות ברבות בימי
החיים ובשבת השנה.

אור מתתתיו
שערי תורה ודרכי האור, נסיון חיזוק
ועריב ידיות לעם שבשדות, בהשתתפות
גדולי המשפיעים ומיובי הרבים

הספריה התורנית ומוזיאון
להנצחת יהדות רומניה
וזכר הצדיקים שטפנשט.

מכון תורני
"תורת אמת - שטפנשט"
להוצאת כתבי רבותינו הקדושים
לבית שטפנשט - ירושלים - והכשר רומניה.

מפעל האנציקלופדיה
המכונה רומניה
מספרי הגזנות ניתן להשיג
במוסדיו המוסדות:

אנציקלופדיה מילוט שמלכות בית דוד וז"ו ב"ח
אמנות אמת - שטפנשט
הש"ס קורש - רומניה
פסגות מלכים - ניסן
עלי בזה,

ה"א עניני בריית מילה,
ה"ב עניני תלמוד,
ה"ג עניני נישואין ומצוות טאגין,
ה"ד עניני פירות חבן וקביעות תענית וכו'
ה"ה עניני - גדרים ותלמוד
גמור של משה - נגנו שטפנשט עתיקים
אלבום עני שני דיסקים

י"ל על ידי מכון
"תורת אמת שטפנשט"
הצטרפו לקבלת גליון כל שבוע
בדוא"ל: 7172759@gmail.com
טלפון: 03-579-03-03
פקס: 03-616-5110

השית' ליתן שכר בעולם הזה הא אפשר שיהיה לרעתו על דרך 'וישמן ישרון ויבעט' (ל. טו) אבל אם יש לאדם אמונה שיהיה לא יזיק לו, זה ניכר מבניו אם מדרך את בניו שילכו בדרך התורה כמו שפירשנו (הקרא דלעיל ל. כח) 'הנסתרות לה' אלקינו' שיש לידע אם נסתרות שלנו באמת לה', אם 'הנגלות' לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת' ולכן אם יביאו הטף למקום תורה אפשר ליתן שכר למביאיהם.

(ליקוטי מוה"ר"ם שיק)

הצדיק בשפלותו מביא השפעה רבה לעולם

והסתרת' פני מהם והיה לאכל (ל. טו) הנה ידוע שבתורתנו הקדושה לא נמצא רק טוב ואף אם לפעמים יראה לעינים שהמצב הוא להפך, נוכח להפוך הדבר בפשט אחר לטובה. ונראה דתיבת 'פני' מורה על עבודת ה' וקדושתו, ר"ל שהצדיקים עובדים לשמו ואינם יודעים בעצמם שהם צדיקים, כי הם תמיד חיים בלב נשבר ושפלות הרוח, ועי"ז 'והיה לאכול' הם משפיעים שפע ותענוג על ישראל. וזוהי מתורץ דתיבת 'והיה' הוא לשון שמחה, והיינו הא נקט הכתוב 'והיה לאכול'.

(דברי צדיקים)

השוכן איתם בתוך טומאותם

ואמר ביום ההוא הלא על פי אין אלקי בקרבי מצאונו הרעות האלה (ל. טו) אמר הרה"ק הרבי מפרשישחא על מה שכתוב ואמר כו' על פי אין אלקי בקרבי מצאונו כו', כי דיבורים אלו נחשבים לחטא, יען מפני שצריך כל איש ישראל להאמין כי ה' יתברך בקרבו כו' ומכל מקום אמת הוא כי כשיש השראת השכינה אין מגע נכרי לאדם כדכתיב (כח) 'וראו כו' כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך' אמנם כאשר חנו 'אין אלקי בקרבי' כו' והיינו שכאדם נופל במטחונו בה' יתברך ואומר כי אין אלקי בקרבי על ידי זה מצאונו כו' ולזאת נכתבה פרשה זו שיחזק האדם עצמו לבטוח בה' יתברך ולהאמין כי הוא שוכן בקרבנו ועל ידי זה יהיה התגלות שמו יתברך עלינו להיות נשמר מכל דבר רע חס וחלילה.

(שפת אמת)

ההסתרה היא חלק מהעונש

ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא (ל. טו) משל למלך שבנו סרח עליו ורצה ליסרו וצויה לאחד מעבדיו להכותו, והוא המלך עומד מן הצד והסתכל כיצד מענישים את בנו, העבד הזה המכה את בן המלך אף על פי שקבל פקודה מאת המלך ליסר את בנו, מכל מקום בשעה שהמלך עומד על גביו הוא נמנע מלהכותו מכות אכזריות מחמת שהוא מתבייש מפני המלך לייסר את בנו בפניו. מה עושה המלך? כשהוא רוצה באמת שבנו יתיישר כדבעי, הולך ומסתיר את עצמו כדי שלא יראה את בנו, ואז העבד מכה ומייסר את בן המלך עד שמצטער מרה לאביו ויחזר בתשובה. וזהו מה שאמרה התורה שיבוא יום

ח"ו 'והסתרת' פני מהם והיה לאכול' וגו', משום שרצונו של הקדוש ברוך הוא הוא שנקבל יסורים כדי שנחזור בתשובה משום כך הוא מסתיר את פניו 'כביכול' כי כשפני המקום עלינו אין בעלי הדין- היסורים יכולים לייסר אותנו כדי שנחזור בתשובה שלימה אולם לאחר שבא הסתר פנים הם מייסרים אותנו ומכים מכה נמרצת, עד שאנו צועקים מרה לאבינו שבשמים ויחזירנו בתשובה.

(אור שבעת הימים - רבינו הק' רבי ישראל בעל שם טוב ז"ע)

כמה מצטער הילד כאשר אין אחד שמחפש אותו...

ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא (ל. טו) נכדו של הרה"ק רבי ברוך'ל ממצ'ב'ו' הלא הוא הרב רבי יחיאל מיכל, כשהיה ילד קטן היה משחק את עצמו במחבואים עם חבירו והילד יחיאל מיכל החביא את עצמו ושהה במחבא זמן רב בסוכרו שהילד מחפשו ולא יוכל למצאו, אך בראותו ששהה זמן רב ביותר יצא מהמחבא ולא מצא את הילד בבית והרגיש שלא חפשו מתחילה, רץ הילד לחדר זקינו הרבי ר"ב בכי וקובלנא על הילד שלא רצה לחפשו, ואז התרחש מאורע מדהים כאשר עיני הרבי ר"ב זלגו קלוח דמעות ונענה ואמר: גם הקב"ה אומר כן! אני מסתיר את עצמי במחבואים ואין מי מחפש אותי.

בני ישראל בטוחים שתצא צדקתם לאור ויוזנו בדין

ועתה כתבו לכם את השירה הזאת וְלְמַדָּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (ל. טו) ענין שירה זו הגם כי יש בה עונשין אך כמו שכתוב (תהלים קא א) 'חסד ומשפט אשירה' וכן כתוב במדרשים 'בה' אהלל דבר באלקים אהלל' (שם נג. א) בין מדת פורעניות כי כל המשפטים לבני ישראל הם לטובה. ולכן בראש השנה שהוא המשפט כתיב (במדבר כט. א) 'יום תרועה יהיה לכם' תרועה היא רצון כמו שכתוב (שם כג. כא) 'תרועת מלך ב' ולכן כתיב 'לכם' והיינו, לכם היא לרצון ולא לאחרים לרצון, ובמדרש איתא 'מי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים אליו' (דברים ה. ז) אין אומה כזו שיוצקין אופיו של אלקים שבטוחין שיוזנו בדינם ע"ש, כי אלקים הוא מדת הדין אף על פי כן לבני ישראל קרובים אליו.

(שפת אמת)

יסורים ממוקמים רק אם האדם מודה באשמויות

וְהָיָה כִּי תִמְצָאן אֹתוֹ רְעוּת רְבוּת וְצָרוֹת (ל. כא) ביאר הגה"ק רבי מאיר שפירא צדוק"ל איתא בחז"ל (תנ"ג ד') 'רבי יוחנן כי מטי להאי קרא בכי עבד שרבו ממציא לו רעות רבות וצרות תקנה יש לו?' ויש להבין למה בכה רבי יוחנן דוקא בהגיעו לפסוק זה? ועוד, הלא לעבד יש תקנה שהוא יוצא לחפשי בשן ועין, ברם קושיא אחת מתורצת בשניה, חז"ל אמרו במסכת (ברכות ה.) 'יסורים ממרקין עוונותיו של אדם, קל וחומר משן ועין שאינן אלא אחד מאבריו של

אדם עבד יוצא בהן לחירות, יסורין שכל הגוף מרגיש בהם לא כל שכן?!

עבדו של אדם יוצא לחירות רק אם האדון גרם לו להפלת השן או להוצאת העין לא כן אם העבד טוען שנפילה מקרית גרמה לו זאת, שכן אז משיך לעבד את אדונו. הוא הדבר ביסורין הם ממרקין עוונותיו של אדם אם הוא מודה ביסורין שבאו עליו בגלל חטאו, לא כן אם הוא טוען שלא בגלל חטאו באו עליו היסורין כי אם בדרך מקרה, ורואה בהם כדבר טבעי ורגיל, לפיכך בכה רבי יוחנן בהגיעו לפסוק 'כי תמצאן' כי עבד שרבו ממציא לו צרות ומודה בהן שרבו המציאן לו כדי שיחזור למוטב, עבד כזה תקנה יש לו, - בניחותא - הבכיה היתה איפוא על כי תמצאן שתולה את היסורין ב'מקרה' כעין מציאה ואינו נותן לב לממציאם, עבד כזה באמת אין לו תקנה ועי"ז בכה רבי.

(אמרי דעת)

משרע"ה ממשיך להגן על ישראל

הן בעוֹנֵי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמֶּרֶם הַיָּתֶם עִם ד' וְאַף כִּי אֶתְּרִי מוֹתִי (ל. כו) מקשים העולם איך אמר משרע"ה כך הלא בגמ' (פסח ד"ה ל"א) מצינו גבי ר' זירא שהיה מקרב את בעלי עבירה וכיון שמת אמרו כיון שאין מי שיגן עליהם עוד כמו ר' זירא אנו מוכרחים לחזור בתשובה והוא סותר את דברי משרע"ה? וי"ל דמצינו בעגל שאמרו ישראל לא ידענו מה היה לו (שמות ל"ב) וחשבו אולי מת, ואעפ"כ עשו העגל ולא חששו, חש"א 'הן בעוֹנֵי' באמת חי רק מחמת הספק 'ממרים הייתם... ואף כי אחרי מות' ובאמת מחמת זה משה לא מת כדי שימשיך להגין על ישראל (עין סוטה י"א).

(משי השועה)

בני ישראל כ'תכשיט' של בוכ"ע

וְאֶעֱדֶה בָּם אֶת הַשְּׂמִימִים וְאֶת הָאֲרָץ (ל. כח) מפרש השפת אמת' שתיבת 'וְאֶעֱדֶה' משמעותה ענין קישוט ותכשיט כדרך שנאמר בפ' כי תשא 'עתה' הורד את עידך'. שהש"ת משתבח כאן 'כביכול' שמקשט ומייפה את השמים והארץ והבריאה כולה עם עמו בני ישראל חבל נחלתו, שהם כאבני יקר ואוצר סגולה וזהו גם משמעות הפסוק 'שובה ישראל עד ד' אלקיך' שבני ישראל הם הקישוט והיופי של ד' אלקיך.

משה למד עם ישראל עד שנעשו תמימים ללא מום

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה... עַד תָּמָם (ל. לו) דרש דרש הרה"ק רבי מרדכי מנעשכי זי"ע ואמר כי משרע"ה דרש ולימד את ישראל עד שעשאו שלמים ותמימים מכל מום בכל אבר ואבר. שיהיה ראוי להשראת הקדושה עליו ממקור החיים.

(רשפי אש)

שבת שובה

ית' בכל לבבך ותאמר אליו בלשון זה 'כל תשא עון וקח טוב' רצ"ל אתה הקב"ה ששמך 'כל' זה מרמז שבידך לגדל ולחזק לכל, ואתה כל יכול, תעשה עמי ג"כ חסד ותשא עוני, וקח טוב' רצ"ל אם תעשה כן מעומקא דליבא תקח מאתו תיכף כל הטובות כי כל זמן שהאדם מלוכלך בעונות אינו יכול לקבל את השפע קודש.

(ילקוט אוהב ישראל)

לרומם ולירא מה' כאשר חלילה עומדים להכשל

אֲמָרוּ אֵלָיו כָּל תִּשָּׂא עוֹן (הושע ה. ג) אמר הרה"ק רבי דוב בער מלעווא זי"ע כאשר יהודי נעמד להתפלל לפני בוראו ולבקש על צרכיו הרי שעליו לדעת שהוא

לעשות תשובה בפועל היינו להגעיל ולהכשיר את הכלים, היינו לטהר את החושים והאברים, אבל תשובה כבר עשו זה מכבר.

המלוכלך בעוונות אינו יכול לקבל ההשפעות הטובות

שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל עַד ד' אֱלֹקָיָהּ... אֲמָרוּ אֵלָיו כָּל תִּשָּׂא עוֹן וְקָח טוֹב (הושע יד ב-ג) שאל הרה"ק מאפטא זי"ע דלכאורה אין הלשון מדויק שהיה לו לכתוב 'אמרו אליו תשא כל עון' ונראה כי הש"ת נקרא 'כל' לפי שהוא כולל הכל כל החסדים וכל הגבורות, וגם הוא 'כל יכול', זהו שאמר הכ' 'שובה ישראל' וגו' רצ"ל בתחילה תעשה תשובה גמורה, דהיינו, עזיבת החטא וידידי והכנעה כידוע, ואח"כ תבקש לפניו

מנהג ה'בעל דרשן' להפך היוצרות

מרן הסב"ק מרח"ץ זי"ע היה מרגליה בפומיא מידי שנה לספר על אותו בעל דרשן שנהג לדרוש בעניני תשובה בשבת הגדול ובשבת שובה היה דורש בעניני הגעלת כלים, וביאר מרן הסב"ק שהיה 'דורש טוב לעמו', היינו שדרש בטובתם של ישראל, כי הצדיק רואה אך טוב בישראל וכדאיתא בספרים שבחודש תשרי הוא תשובה מיראה ובחודש ניסן הוא תשובה מאהבה, ואותו בעל דרשן הפך ובשבת הגדול דרש בעניני תשובה, תשובה מאהבה, כי היה בטוח שבני ישראל כבר עשו תשובה מיראה, ולכן רצה לעורר אותם שיחזרו בתשובה מאהבה, כדי שיהיה תשובה שלמה, ובשבת שובה דרש בעניני הגעלת כלים, כי היה בטוח שכבר חזרו בתשובה, וכעת צריכים המה

ילקוט סגולות לימי השנה מלוקט מפי גאונים קדמונים ומקורות נאמנים מתוך מפעל "סגולות מלכים" (כפ"ת) הלא המה סגולות אשר יסודתם בהררי קודש, והוא כשולחן הערוך לסגולות מסודר לפי ימי וחדשי השנה דבר יום ביומו מאוצרותיו של הרב אברהם יעקב סלמון שליט"א רב דקהל שטפנשט

סגולת מלכים

לעשרת ימי תשובה

כפרות

מנהג ליקח כפרה והוא נפש תחת נפש, כי גם בעוף מגולגל בו נפש, והוא תמורת האדם, ואנו אומרים בנוסח 'בני אדם אם יש עליו מלאך מליץ אחל מני אלף להגיד לאדם ישור', כי עו"ף הוא יותר ממספר אדם כמנין קי"א, והוא מספר אל"ף, זה מליץ אחד מני אל"ף להגיד לאדם, היינו אל"ף עם אדם עולה עו"ף.

(עשרת יצועה עיו"כ דף לד)

תרנגולים לבנים

ובחרין בתרנגולים לבנים וכו' עבא"ה ט"ס ק"ג ועיין להרב אדני פז שכ' כיון דלבנים הם טובים יותר לאכילה מצד הרפואה כמ"ש לו הזקן רופא מומחה רבי שמחה אל"ף לית לן בה כדאיתא בגמ' כל דבר שהוא משום רפואה אין בו משום דרכי אמונים א"כ יכוין הוא נמי משום רפואה ותו לית לן בה, ועוד כיון שלבן הוא המשובח שבעופות נעשית המצוה כפולה.

(יפה ללב ח"ב סי' תרה אות א')

תרנגול - להמתק הגבורות

מנהג מורי זלה"ה, לשחוט תרנגול לבן, ערב יום הכיפורים באשמורת הבוקר אחר הסליחות. והיה כפי חשבון בני אדם שבבית, זכר לזכר ונקבה לנקבה. ואם האשה מעוברת, שוחט עליה ג' - א' בעבורה, וב' בעבור הולד, או זכר או נקבה מספק, א' זכר וא' נקבה. והוא סוד כפיית הגבורות, כי תרנגול נקרא גבר, והוא סוד הגבורות של יסוד, הנקרא גבר וכו'.

(כתבי הארי"י שער יו"כ)

בעיו"כ לוקחין תרנגול לבן שנקרא גבר ע"ש הגבורות שבדעת, כי גבר נוטריקון ג'ומלי חסדים ביישנים רחמנים, זה סי' של ישראל, ע"כ צריכין ליקח בזה היום ג' מידות הגל, ובוזה יהיו נמתקין כל הגבורות.

תורת חיים

לקבלת הגליון 'באר בשדה' הו"ל בס"ד מדי שבת בשבת
אפשר ליצור קשר במייל: 7172759@gmail.com

המשך מעמוד קודם

יכול וגם צריך לבקש מאיתו הכל, כמו ילד קט המבקש מאביו הכל, ואפילו שרוך למנעליו יבקש מהש"ת ואם יחשוב האדם ויאמר בליבו וכי איך אני מבקש מהש"ת הגדול הגבור והנורא את צרכי הקטנונים ואין זה מתאים, לבקש זאת מהמלך מלכי המלכים, אלא אומר הרה"ק מלעווא זי"ע שאת החשבון הזה על גדולתו של הקב"ה מלך מלכי המלכים יערוך בשעה שהוא עומד בפני נסיון לדבר עבירה, ואז יעשה לעצמו חשבון איך יכול אני לחטוא והלא הקב"ה הוא גדול ונורא ממ"ה, ואיך מתאים לי להכעיסו זה אשה רומר שכונת הפסוק, 'אמרו אליו כל', היינו שתבקש מה' כל, כל מה שהנך צריך ואפי' דברים של מה-בכך. 'תשא', לשון של נשיאות, היינו מתי תנשא את הש"ת ותאמר שהוא קל גדול גבור ונורא, 'עון', היינו בשעה שבא לפניך נסיון של דבר עבירה, אזי תעשה החשבון הלזה ותאמר לעצמך איך אני יכול לחטוא לפני קל רם ונשיא, אך בשעת התפילה תבקש להשי"ת על כל מה שחסר לך.

בעשי"ת עסוקים רק 'במה יתרצה עבד אל אדונו'

סיפר הרה"ק ה'בית אברהם' בראש השנה שאביו הרה"ק זצ"ל היה מספר תמיד מהרה"ק רבי אברהם מקאליסק זצ"ל שבהיותו בטבריה קבעו פעם אחת מוכרי הסכך לחג הסוכות מחיר גבוה מאד, והחליטו טובי העיר שאף אחד לא יקנה במחיר שקבעו אלא א"כ יהיה במחיר זול, ונכנסו בעשרת ימי תשובה לשאול את חוות דעתו והסכמתו של הקאליסקער לתקנה זאת, והשיב להם: אמנם צודקים בדריכם, אך איני מבין איך עלה בדעתכם לחשוב בימים הקדושים הללו מענין כזה? האמינו לי, הרי ידוע לכם די טוב הדחקות אצלנו ועד כמה אנו שקועים בחובות, בכל זאת אם הייתי מוצא בימים אלו כיס מלא מעות לא היה עובר אצלי אפילו במחשבה להתכופף ולהגביהו בעת שצריך להתעמק ולחפש עצות במה יתרצה עבד אל אדונו.

יומין דנשמתא

הרה"ק הסבא קדישא רבי אריה לייב משפולי זי"ע"א - ו' תשרי תקע"ב

ואמר בקול גדול: אכן גנב הנני, אך יהודי אני נשאר, יהודי אני נשאר. ובדברים אלו יצאה נשמתו הטהורה וחזרה למקור מחצבתה. וסיים מרן הריז"נער ואמר: אכן! זהו מחיאת כפיים אמיתית!

ישיבת חסידים - לאוקמיה שכינתא מעפרא

עד כמה החשיבו צדיקי קמאי את ישיבת החסידים באהבה ואחוה בסיפורי הצדיקים עבדי ה', נוכל לראות כדוגמא מהסיפור שלהלן: פעם אחת בערבו של יום בבית-מדרשו של הסבא קדישא משפולי, לאחר שתלמידי הצדיק, החבריא קדישא, סיימו תפילת ערבית, הופיע שם החייט המקומי, ולרגל יארצייט שהיה לו העמיד על השולחן "תיקון" שכלל תבשיל-מרקחת [איינגעמאכץ] של פירות ובקבוק יי"ש. ה"יושבים" ישבו לשולחן והחלו להעלות בפייהם סיפורי צדיקים מכל הדורות. האווירה נתקדשה והסיפורים קלחו בזה אחר זה, והחייט, שראה כי כך נתמלא שמחה והאמין כי פעולתו הברוכה נתקבלה לרצון ע"י החבריא. בראותו כי המרקחת נגמרה והבקבוק התרוקן, שב אל ביתו והביא שוב מהמרקחת ומילא את בקבוק היי"ש מחדש. וכעבור שעות מספר חזר על מעשהו כבראשונה, כך שהמסובין ישבו ועסקו בדברים העומדים ברומם של עולם כמעט עד שהאיר היום.

ויהי בהיות הבוקר והנה נשמעים ביבה"ד פסיעות רגליו של רבם הק' השפאלער זיידא זי"ע, שכן היה רגיל להתפלל בהשכמה, ומשנעמד בפתח בית-המדרש, הבחין מיד שהתלמידים אינם מוכנים לתפילה כרגיל בכל יום, ויש מהם כמה שעדיין נמים עמוק את שנתם על הספסלים בצדי ביהמ"ה. כמובן שתוך זמן קצר התעוררו כולם והזדרזו בהכנותיהם הרגילות והצטרפו לתפילת רבם הק'. לאחר התפילה הקיפו התלמידים את רבם הנערץ והמתינו לקבל "פסק" אודות קורות הבוקר. ואכן, רבם שאלם לפרש הדבר והם ענו לו בהתנצלות ובשפה רפה כי הדבר לא נעשה בזדון אלא שהחייט היה לו יארצייט, והביא תיקון וחזר והביא, והמה ישבו ושוחחו על סיפורי צדיקים ועבודתם בקודש ולא הבחינו כי קרב אור היום... נענה להם הצדיק במאור פנים ואמר: "איני כותס או תמה על פשר הדבר ח"ו, רק תמה לי על כי הצלחתם - ע"י הישיבה במסיבה הנעלה - להקים את השכינתא קדישא מעפרא במשך כל הלילה, ולא שיתפתם אותי בזה...".

[מפי הנה"ח רבי אליעזר רבינוביץ ז"ל, מחשובי חסיד באיא, ששמע זאת מפי הסב"ק הרי"י מהוסיאטין זי"ע]